

ECLI:NL:RBNHO:2014:1624

Instantie	Rechtbank Noord-Holland
Datum uitspraak	06-03-2014
Datum publicatie	10-03-2014
Zaaknummer	15/801479-12
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig Op tegenspraak
Inhoudsindicatie	Op 6 maart 2014 heeft de rechtbank uitspraak gedaan in de zaken tegen 18 verdachten in de zogeheten megazaak Athena . Het onderzoek was aanvankelijk gericht op de invoer van cocaine via Schiphol vanuit het Caribisch gebied. Gedurende het onderzoek rees daarnaast de verdenking dat een aantal van de verdachten in het onderzoek Athena voorbereidingen trof voor het plegen van een moord. Tegen de onderhavige verdachte heeft de officier van justitie een celstraf van 15 jaren geëist. Hij werd door het OM, op grond van pinggesprekken, gezien als opdrachtgever. De rechtbank heeft echter geoordeeld dat niet met voldoende zekerheid is vast te stellen dat hij die pinggesprekken heeft gevoerd. De rechtbank heeft hem daarom vrijgesproken.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Afdeling Publiekrecht, Sectie Straf

Locatie Schiphol

Meervoudige strafkamer

Parketnummer: 15/801479-12 (P)

Uitspraakdatum: 6 maart 2014

Tegenspraak

Vonnis

Dit vonnis is gewezen [naar](#) aanleiding van het onderzoek op de openbare terechtzittingen van 18 juli 2013, 15 oktober 2013, 6 januari 2014, 9 januari 2014, 15 januari 2014, 22 januari 2014 en 20 februari 2014 in de zaak tegen:

[verdachte][verdachte],

geboren op [geboortedatum 1],

vestigingsadres [[adres](#) 1].

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. R. Hagemeier en van wat verdachte en zijn raadvrouw, mr. I.N. Weski, advocaat te Rotterdam, [naar](#) voren hebben gebracht.

1 Tenlastelegging

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

Feit 1

(zaaksdossier B1)

Primair

hij op of omstreeks 26 februari 2012 te Schiphol, gemeente Haarlemmermeer tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, opzettelijk binnen het grondgebied van Nederland heeft gebracht, als bedoeld in artikel 1 lid 4 van de Opiumwet, ongeveer 6.009,0 gram, in elk geval een hoeveelheid van een materiaal bevattende cocaine, zijnde cocaine een middel als bedoeld in de bij die wet behorende lijst I, dan wel aangewezen krachtens het vijfde lid van artikel 3a van die wet;

Subsidiair

hij in of omstreeks de periode van 29 december 2011 tot en met 26 februari 2012 te Schiphol, gemeente Haarlemmermeer, en/of Amsterdam en/of Eindhoven en/of Den Haag en/of Diemen en/of Zoetermeer, in elk geval in Nederland, en/of te Curacao, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen,

om een feit, bedoeld in het vierde of het vijfde lid van artikel 10 van de Opiumwet, te weten het opzettelijk bereiden, bewerken, verwerken, verkopen, afleveren, verstrekken, vervoeren, buiten en/of binnen het grondgebied van Nederland brengen van een hoeveelheid van een materiaal bevattende cocaine, zijnde cocaine een middel vermeld op de bij de Opiumwet behorende lijst I voor te bereiden of te bevorderen,

- zich en/of een of meer anderen gelegenheid en/of inlichtingen tot het plegen van dat/die feiten heeft getracht te verschaffen en/of
- een of meer anderen getracht te bewegen om dat/die feit(en) te plegen, te doen plegen, mede te plegen, uit te lokken en/of daarbij behulpzaam te zijn en/of daartoe gelegenheid, middelen en/of inlichtingen te verschaffen en/of
- voorwerpen en/of vervoermiddelen en/of stoffen en/of gelden en/of andere betaalmiddelen voorhanden heeft gehad waarvan hij, verdachte en/of zijn mededader(s) wist(en) of ernstig redenen had(den) om te vermoeden dat zij bestemd waren tot het plegen van dat die feit(en),

immers heeft/hebben hij, verdachte en/of zijn mededader(s), tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen

- (meermalen) met elkaar en/of met (een) (contactpersoon van) opdrachtgever(s) en/of afnemers (telefonisch) contact gelegd en/of onderhouden en/of
- (meermalen) (telefonisch) aan/van elkaar of een ander of anderen informatie verstrekt en/of ontvangen over de prijs en/of hoeveelheid van (een) hoeveelhe(i)d(en) verdovende middelen en/of
- (meermalen) (telefonisch) informatie verstrekt en/of instructie(s) en/of foto's gegeven en/of informatie en/of instructie(s) en/of foto's ontvangen ten behoeve van invoer van en/of de overdracht van een of meer hoeveelheden verdovende middelen en/of
- (meermalen) (telefonisch) dienstroosters en/of werktijden ter beschikking gesteld en/of doorgegeven en/of gevraagd en/of ontvangen en/of
- (meermalen) vlucht- en/of bagage - en/of reizigersgegevens doorgegeven en/of ontvangen en/of
- (meermalen) afspraken gemaakt om elkaar te ontmoeten en/of meermalen ontmoetingen gehad en/of gearrangeerd;

Feit 2

(zaaksdossier B6)

hij op één of meer tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 29 december 2011 tot en met 20 november 2012 te Schiphol, gemeente Haarlemmermeer en/of Amsterdam en/of Eindhoven en/of (elders) in Nederland en/of te Curaçao heeft deelgenomen aan een organisatie, die bestond uit een samenwerkingsverband van verdachte en/of [medeverdachte 1] en/of [medeverdachte 2] en/of [medeverdachte 3] en/of [medeverdachte 4] en/of [medeverdachte 5] en/of [medeverdachte 6], welke organisatie het oogmerk had het plegen van misdrijven als bedoeld in artikel 10, derde, vierde en vijfde lid en/of 10a eerste lid van de Opiumwet, te weten:

- het opzettelijk binnen of buiten het grondgebied van Nederland brengen van middelen als bedoeld in de bij de Opiumwet behorende lijst I (artikel 2A Opiumwet jo 10 lid 5 Opiumwet) en/of
- het opzettelijk bereiden, bewerken, verwerken, verkopen, afleveren verstrekken vervoeren of aanwezig hebben van middelen als bedoeld in de bij de Opiumwet behorende lijst I (artikel 2B en 2C Opiumwet jo 10 lid 4 en lid 3 Opiumwet) en/of
- een feit bedoeld in het vierde of vijfde lid van artikel 10 van de Opiumwet voorbereiden en/of bevorderen door

* een ander trachten te bewegen om dat feit te plegen, te doen plegen, mede te plegen of uit

te lokken en/of een ander trachten te bewegen daarbij behulpzaam te zijn en/of daartoe gelegenheid, middelen en/of inlichtingen te verschaffen en/of

* zich en/of een ander gelegenheid en/of inlichtingen tot het plegen van dat/feit trachten te verschaffen en/of

* voorwerpen en/of vervoermiddelen en/of stoffen en/of gelden en/of anderen betaalmiddelen voorhanden hebben, waarvan hij weet of ernstig redenen heeft om te vermoeden dat zij bestemd waren tot het plegen van dat feit (artikel 10a Opiumwet);

Feit 3

(zaaksdossier B9)

hij in of omstreeks de periode van 7 oktober 2012 tot en met 22 november 2012 te Rotterdam en/of Schiedam en/of Amsterdam en/of Capelle aan de IJssel en/of elders in Nederland, en/of te Curacao, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, ter voorbereiding van het misdrijf om een persoon, te weten [slachtoffer], opzettelijk en met voorbedachte rade van het leven te beroven (moord strafbaar gesteld in artikel 289 Wetboek van Strafrecht), opzettelijk

- een wapen te weten een pistool van het merk Glock, type 26 met patroonhouder bevattende 9 kogelpatronen en/of

- een wapen te weten een pistool van het merk HS, type 95 met patroonhouder bevattende 15 kogelpatronen en/of

- een wapen te weten een pistool van het merk CZ, type 75B, kaliber 9mm Luger met patroonhouder bevattende 14 kogelpatronen en/of

- een wapen te weten een semiautomatisch pistool, merk Walther, voorzien van geluiddemper en/of

- een wapen te weten een pistoolmitrailleur, R9, Arms Corp voorzien van geluiddemper

en/of

- een woning gelegen aan de [adres 3] en/of

- een bedrijfspand gelegen aan de [adres 4] te Schiedam

en/of

- een mobiele telefoon van het merk Black Berry ([PIN-nummer 1]) met simkaart en micro SD kaart met op die micro SD kaart twee afbeeldingen van voornoemde [slachtoffer]

en/of

- een personenauto, te weten BMW [kenteken 1]

bestemd tot het begaan van dat misdrijf, heeft verworven en/of vervaardigd en/of ingevoerd en/of voorhanden heeft gehad;

2 Beroep op niet-ontvankelijkheid van de officier van justitie in de vervolging

2.1 standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft zich op het standpunt gesteld dat de officier van justitie niet-ontvankelijk verklaard dient te worden in de vervolging.

In de eerste plaats – zo verstaat de rechtbank het verweer van de raadvrouw – is het dossier gestoeld op een tunnelvisie, waarbij stelselmatig en eenzijdig naar de schuld van verdachte is toe geredeneerd. Er is onvoldoende onderzoek gedaan naar andere mogelijke opsporingslijnen. Met name is niet genoegzaam onderzoek gedaan naar een groot aantal in het onderzoek voorkomende personen, bijnamen en pingnamen. Hierdoor kan de verdediging niet beoordelen in hoeverre de grondslag van de verdenking en het verloop van het onderzoek voldoende waren om de inzet van dwangmiddelen te wettigen. Dit raakt tevens de integriteit van het onderzoek in zijn geheel. Getoetst aan het Zwolsman-, dan wel het Karman-criterium, moet dit resulteren in niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie.

Ten tweede heeft de raadvrouw aangevoerd dat verdachte op arbitraire gronden in de Extra Beveiligde Inrichting (EBI) is geplaatst. De beperkingen die daar gelden ten aanzien van bezoek door en conferentie met de advocaat maken een adequate verdediging feitelijk onmogelijk. Dit vormt een zelfstandige inbreuk op verdachtes recht op een eerlijk proces als bedoeld in artikel 6 van het EVRM en moet daarom leiden tot niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie.

De raadvrouw heeft in dit verband ook nog gewezen op de in haar ogen onrechtmatige wijze waarop verdachte vanuit Jamaica via Curaçao naar Nederland is overgebracht. De officier van justitie heeft niet voldaan aan zijn zorgplicht door buiten de geëigende kanalen om gegevens over verdachte te verstrekken aan een politiefunctionaris op Jamaica, terwijl de mensenrechtensituatie in dat land in brede kring zorgen baart.

2.2 Standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gesteld dat in het onderzoek Athena geen sprake is van een bewust benadelen van verdachte. Een groot onderzoek als het onderhavige brengt nu eenmaal onvermijdelijk met zich dat niet alle mogelijke onderzoeksrichtingen gevolgd kunnen worden en dat er tactische keuzes gemaakt moeten worden. Ook is het in bepaalde gevallen feitelijk onmogelijk gebleken om nader onderzoek te doen.

Wat betreft het detentie-regime van verdachte heeft de officier van justitie het standpunt ingenomen dat dit geen verband heeft met de inhoud van de tegen verdachte aanhangige strafzaak op zich. De plaatsing van verdachte in de EBI wordt gebaseerd op een inschatting van de gevaarstelling die van verdachte uitgaat en is niet een beslissing die door het Openbaar Ministerie is genomen.

Voorts heeft de officier van justitie erop gewezen dat het Nederlandse Openbaar Ministerie geen bemoeienis heeft gehad met de beslissing van de Jamaicaanse autoriteiten om verdachte uit te zetten.

Van niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie kan dan ook geen sprake zijn, aldus de officier van justitie.

2.3 Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank stelt in de eerste plaats vast dat in het onderzoek Athena een zeer grote hoeveelheid telefoon- en dataverkeer is onderschept. Hierdoor figureert in het dossier een navenant groot aantal pingnamen en bijnamen. Bij veel van deze namen is het niet mogelijk gebleken om vast te stellen welke personen hierachter schuil gaan, of ging het om figuren die slechts zijdelings bij de onderzochte feiten betrokken leken. Voor zover nader onderzoek al mogelijk was is het naar het oordeel van de rechtbank begrijpelijk dat het Openbaar Ministerie ervoor gekozen heeft om niet naar alle ping- en bijnamen die in de loop van het onderzoek naar voren kwamen uitputtend nader onderzoek te doen.

Voor zover de raadvrouw in dit kader tevens doelt op door de verdediging gewenste nadere informatie buiten het onderzoek Athena overweegt de rechtbank nog het volgende. Het is niet onmogelijk dat in het onderzoek Kospe – een strafrechtelijk onderzoek op Curaçao, waarin verdachte ook onderzoeksobject is – wel aanknopingspunten te vinden zijn voor nader onderzoek naar een of meer van bedoelde namen. Kospe betreft echter een ander, op zichzelf staand onderzoek. Een gebrek in dat onderzoek kan geen vormverzuim in de onderhavige zaak opleveren.

De rechtbank heeft voorts geen enkele aanwijzing om te veronderstellen dat de officier van justitie doelbewust en met het oogmerk om verdachte te benadelen met uitsluiting van mogelijke anderen heeft gekozen voor onderzoek naar en vervolging van verdachte.

Naar het oordeel van de rechtbank is kortom niet gebleken dat de officier van justitie op dit punt een ernstige inbreuk heeft gemaakt op de beginselen van een behoorlijke procesorde, waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van de verdachte aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak is tekortgedaan. Ook doet zich niet voor het geval dat – los van de vraag of de belangen van verdachte zijn geschaad – het wettelijk systeem waarop het strafproces is gebaseerd in de kern is aangetast. Het verweer van de raadvrouw wordt verworpen.

Wat betreft de detentie-omstandigheden van verdachte kan in zijn algemeenheid aan de verdediging worden toegegeven dat het verblijf in de EBI voor verdachte bezwarend is, zoals dat voor alle gedetineerden in deze inrichting geldt. De raadvrouw heeft echter niet concreet aangegeven op welke wijze verdachte zozeer in zijn verdediging is belemmerd, dat van schending van artikel 6 EVRM sprake zou zijn. De omstandigheid dat verdachte en zijn raadvrouw bij bezoek door glas van elkaar gescheiden zijn zal het bespreken van het dossier bemoeilijken, maar is op zichzelf onvoldoende voor de conclusie dat de verdediging op ontoelaatbare wijze wordt gehinderd. Niet is gebleken dat verdachte niet ter bestudering van het dossier van deze strafzaak beschikking heeft gehad dan wel heeft kunnen krijgen over de stukken. Het detentieregime van verdachte kan dan ook niet leiden tot niet-ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie.

Met betrekking tot de overbrenging van verdachte vanuit Jamaica via Curaçao naar Nederland heeft de rechtbank reeds eerder in het kader van haar beslissing op onderzoekswensen van de verdediging overwogen dat er geen aanleiding is om aan te nemen dat de aanhouding van verdachte op Jamaica heeft plaatsgevonden in kader van het vooronderzoek in deze strafzaak tegen verdachte. Het enkele gegeven dat medewerkers van de Koninklijke Marechaussee op een internationale politieconferentie over verdachte hebben gesproken met politiemedewerkers uit Jamaica wijst niet op een zodanige betrokkenheid van de Nederlandse autoriteiten bij de gang van zaken rond de aanhouding van verdachte in Jamaica en zijn daaropvolgende uitzetting naar Curaçao dat in de onderhavige strafzaak sprake zou kunnen zijn van een vormverzuim in de zin van artikel 359a van het Wetboek van Strafvordering (Sv). Ook het verstrekken van het Europees Arrestatiebevel door de officier van justitie aan de heer [politiefunctionaris], na de aanhouding van verdachte en nadat hem dit door [politiefunctionaris] was verzocht, is niet als een zodanige betrokkenheid aan te merken. Op Jamaica is - door welke autoriteiten dan

ook - autonoom besloten tot aanhouding en uitzetting van verdachte. Dit valt niet onder de zorgplicht van de Nederlandse officier van justitie en de rechtmatigheid hiervan staat niet ter beoordeling aan de Nederlandse rechter. Hetgeen de raadvrouw thans naar voren heeft gebracht, geeft de rechtbank geen aanleiding tot een ander beoordeling te komen. De gang van zaken rond de aanhouding van verdachte op Jamaica, de uitzetting naar Curaçao en de overbrenging naar Nederland kan derhalve naar het oordeel van de rechtbank niet tot niet-ontvankelijkverklaring van de officier van justitie leiden.

Uit het onderzoek ter terechtzitting zijn de rechtbank ook anderszins geen feiten of omstandigheden gebleken die aan de ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie in de weg staan. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de officier van justitie in zijn vervolging van verdachte kan worden ontvangen.

3 Inleiding

Verdachte wordt er in de eerste plaats van verdacht dat hij – kort gezegd – samen met anderen via Schiphol ruim zes kilo cocaïne in Nederland heeft ingevoerd, dan wel (subsidiar) strafbare voorbereidingshandelingen heeft gepleegd gericht op de invoer van cocaïne in Nederland.

Verder wordt hem verweten dat hij, opnieuw samen met anderen, een liquidatie heeft voorbereid.

Tot slot is aan verdachte ten laste gelegd dat hij tezamen met een aantal andere, in de tenlastelegging met name genoemde personen een criminele organisatie heeft gevormd.

4. Bewijs

4.1 Standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gerekwireerd tot bewezenverklaring van de onder 1 primair, 2 en 3 ten laste gelegde feiten. In de visie van de officier van justitie staat vast dat de persoon die wordt aangeduid met de bijnamen [bijnaam 1], [bijnaam 2],[bijnaam 3], [bijnaam 4], [bijnaam 5], [bijnaam 6], [bijnaam 7], [bijnaam 8] en [bijnaam 9], en die zich onder meer bedient van de ping-nicknames [nickname 1] en [bijnaam 7], één en dezelfde persoon is, namelijk verdachte. Voor de conclusie dat de bijnamen en nicknames één en dezelfde persoon betreffen baseert de officier van justitie zich op diverse ping- en tapgesprekken waarin de namen voorkomen. Voor de identificatie van deze persoon als verdachte hecht de officier van justitie groot belang aan de beelden die op 5 april 2012 zijn gemaakt in het Mercure hotel in Amsterdam. Die dag pingden medeverdachten[medeverdachte 2] en[medeverdachte 1] met elkaar over een ontmoeting met [bijnaam 4]. Die ontmoeting vindt plaats in genoemd hotel. Hier zijn bewakingscamerabeelden van beschikbaar, die zijn getoond aan politiemensen op Curaçao. Deze hebben verdachte herkend als een van de mannen die bij de afspraak aanwezig was. Verder blijkt uit een tapgesprek tussen[medeverdachte 1] en zijn zus [medeverdachte 3] dat op 6 april 2012 mensen naar het vliegveld in België zijn gebracht. Uit opgevraagde vluchtgegevens is gebleken dat verdachte op 7 april 2012 vanaf Brussel naar Jamaica is gevlogen.

4.2 Standpunt van de verdediging

Verdachte heeft zijn standpunt met betrekking tot de hem ten laste gelegde feiten weergegeven in een door hem ter terechtzitting aan de rechtbank overgelegde schriftelijke verklaring. Hij stelt uitdrukkelijk niets van doen te hebben met de feiten die hem verweten worden. Hij heeft, voor zover hij weet, geen andere bijnamen dan [bijnaam 1]. De in het dossier voorkomende bijnamen en pingnamen kunnen niet aan hem gerelateerd worden, aldus verdachte.

De raadvrouw heeft, op de gronden zoals weergegeven in de ter terechtzitting voorgedragen pleitaantekeningen, betwist dat een daadwerkelijk verband kan worden gelegd tussen verdachte en de in het dossier aan hem toegeschreven bijnamen, pinnummers en ping-nicknames. Het door het Openbaar Ministerie gepresenteerde communicatiemateriaal en de daaraan verbonden conclusies met betrekking tot betrokkenheid van verdachte bij de hem ten laste gelegde feiten hebben geen enkele bewijswaarde. De beelden van de bewakingscamera van het Mercure hotel in Amsterdam zijn ongeschikt om tot een positieve herkenning van verdachte te komen. Ook aan de verklaringen van medeverdachten en getuigen kan geen voor verdachte belastend materiaal worden ontleend. In de ogen van de raadvrouw moet verdachte dan ook van de gehele tenlastelegging worden vrijgesproken.

4.3 Vrijspraak

De rechtbank komt tot het oordeel dat niet wettig en overtuigend bewezen kan worden dat verdachte de hem ten laste gelegde feiten heeft begaan. Zij overweegt daartoe als volgt.

In het onderzoek Athena is gespreksverkeer en dataverkeer opgenomen en uitgeluisterd, dan wel -gelezen, welk verkeer heeft plaatsgevonden met in het onderzoek bekend geworden telefoon-, IMEI-, IMSI- en PIN-nummers. Een IMEI-nummer heeft als eigenschap dat het verbonden is met de mobiele telefoon die gebruikt wordt. Het IMEI-nummer blijft bij het toestel en verandert nooit. Mocht de gebruiker een andere simkaart in het toestel stoppen dan blijft het IMEI-nummer hetzelfde, het telefoonnummer verandert wel. PIN-nummers zijn unieke nummers van BlackBerry smartphones, gekoppeld aan het IMEI-

nummer. De PIN-nummers kunnen worden gebruikt als adressering voor een vorm van mobiele communicatie tussen Blackberry smartphones ('pingen'). Het PIN-nummer behorend bij een IMEI-nummer kan niet worden gewijzigd. Het PIN-nummer kan worden gekoppeld aan een door de gebruiker opgegeven naam ('nickname'). Deze naam kan worden gewijzigd. Het IMSI-nummer is een uniek nummer behorend bij een simkaart.

Uit het dossier komt naar voren dat medeverdachten regelmatig pinggesprekken voeren met een persoon die zich bedient van een nickname waar het woord [bijnaam 2] in voorkomt of van de nickname [bijnaam 7], waarbij de inhoud van de gesprekken kan worden beschouwd als redengevend voor betrokkenheid van die persoon bij strafbare feiten. Ook spreken medeverdachten in onderlinge gesprekken regelmatig in belastende zin over een persoon die wordt aangeduid met een bijnaam als [bijnaam 2], [bijnaam 4], [bijnaam 10], [bijnaam 11], [bijnaam 5], [bijnaam 6], [bijnaam 7], [bijnaam 8] of [bijnaam 9]. Nu geen van de medeverdachten belastend over verdachte heeft verklaard en verdachte er ook zelf het zwijgen toe heeft gedaan, staat of valt een bewezenverklaring in deze zaak met een bevestigend antwoord op de vraag of de genoemde bijnamen en nicknames verwijzen naar één persoon en vervolgens op de vraag of deze persoon kan worden geïdentificeerd als verdachte.

Voorop gesteld kan worden dat verdachte ter terechtzitting heeft verklaard dat hij soms met de bijnaam [bijnaam 1] wordt aangesproken.

Voorts zijn foto's van verdachte aangetroffen op een SD-kaart in een telefoon die is gevonden op het adres [adres 2] te Amsterdam (het adres waar zowel medeverdachte [medeverdachte 1] als medeverdachte [medeverdachte 3] verbleven)¹², alsmede op een SD-kaart behorende bij een telefoon die wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 8]¹³ en op een SD-kaart behorende bij een telefoon die wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 7]¹⁴. Het onderschrift bij de foto's van verdachte luidt telkens 'god is whit me', dan wel 'god is with me'. Op 26 mei 2012 wordt met de telefoon die aan [medeverdachte 3] (hierna: [medeverdachte 3]) wordt toegeschreven gepingd naar de pinggebruiker die zich bedient van de nickname '[nickname 2]'. [medeverdachte 3] zegt dat zij de naam van haar gesprekspartner in haar eigen nickname heeft verwerkt. Deze laatste verzoekt haar daarop haar nickname te veranderen in *walk for u 1000mille;* [bijnaam 1];¹⁵ p. Daarnaast zijn er op de eerder genoemde SD-kaart die werd gevonden op de [adres 2] in Amsterdam geluidsbestanden aangetroffen die duiden op een, al dan niet verbroken, affectieve relatie tussen [medeverdachte 3] en verdachte.¹⁶

Er zijn derhalve feiten en omstandigheden aan te wijzen waaruit een verband blijkt tussen medeverdachten in het onderzoek Athena en verdachte/[bijnaam 1].

Naar het oordeel van de rechtbank staat voorts vast dat de nicknames [nickname 1]' en '[bijnaam 7]' door de zelfde persoon gehanteerd worden. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het gesprek van 25 februari 2012 waarbij de gebruiker van nummer [PIN-nummer 2] pingt met de gebruiker van [PIN-nummer 3]. Waar in dit gesprek de gebruiker van nummer [PIN-nummer 2] de zendende partij is, wordt als nickname van de ontvanger '[bijnaam 7]' vermeld in de tapgegevens, terwijl op het moment dat de gebruiker van nummer [PIN-nummer 2] de 'ontvanger' is, als nickname van de zendende partij [nickname 1]' verschijnt.¹⁷

Daarnaast stelt de rechtbank vast dat er diverse verbanden tussen de afzonderlijke bijnamen zijn aan te wijzen, die erop duiden dat met deze bijnamen dezelfde persoon wordt aangeduid.

Zo kan de bijnaam [bijnaam 2] worden gekoppeld aan de bijnaam [bijnaam 8]. Op 20 oktober 2012 pingt de gebruiker van PIN-nummer [PIN-nummer 4] met de nickname '[nickname 3]' naar een telefoon die wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 1] (hierna: [medeverdachte 1]): 'hier is de PIN van Shota', gevolgd door een PIN-nummer. Diezelfde dag pingt de telefoon toegeschreven aan [medeverdachte 1] naar het doorgegeven nummer de tekst: '[bijnaam 8] give me your ping', wat de rechtbank leest als: [bijnaam 8] heeft mij jouw PIN-nummer gegeven.¹⁸

De bijnaam [bijnaam 9] kan gelinkt worden aan [bijnaam 7]. Op 5 mei 2012 namelijk pingt een nummer dat wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 2] (hierna: [medeverdachte 2]) naar een nummer dat wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 1] dat "B" eruit is en dat hij nu op zoek is naar [bijnaam 7]. Enkele dagen later pingt het nummer van [medeverdachte 1] met een gebruiker met de nickname [bijnaam 9], met de volgende mededeling: 'Hey makker ik ben vergeten jou te vertellen dat B buiten is (...) dat hij op zoek is naar jou.'¹⁹

De bijnaam [bijnaam 4] ten slotte kan weer worden gekoppeld aan [bijnaam 7]/[bijnaam 2]. Op 26 februari 2012 pingt het nummer dat wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 2] naar het eerder genoemde PIN-nummer [PIN-nummer 3], waarbij de nicknames [bijnaam 7] en [nickname 1] Nog geen minuut later stuurt [medeverdachte 2] aan een nummer dat wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 1] exact hetzelfde bericht met de toevoeging: 'zo heb ik het aan [bijnaam 4] gezegd.'²⁰

Op grond van het vorenstaande houdt de rechtbank het ervoor dat de bijnamen/nicknames [bijnaam 7], [bijnaam 2], [bijnaam 8], [bijnaam 4] en [bijnaam 9] bij één en dezelfde persoon horen.

In de communicatie tussen de medeverdachten wordt op meerdere momenten gerefereerd

aan een persoon of personen die wordt/worden aangeduid als [bijnaam 10], [bijnaam 11], [bijnaam 5] of [bijnaam 6]. Het ligt wellicht voor de hand hierin een afkorting van de naam [bijnaam 1] te lezen. Naar het oordeel van de rechtbank kan echter niet met zekerheid worden vastgesteld dat deze aanduidingen daadwerkelijk zien op niemand anders dan [bijnaam 1], met andere woorden: op verdachte.

In het dossier bevindt zich een proces-verbaal van de verbalisant [verbalisant 1] van het Korps Politie Curaçao, waarin wordt gesteld dat uit telecomonderzoek op Curaçao is gebleken dat verdachte wordt aangeduid met de bijnamen [bijnaam 1]/[bijnaam 11], [bijnaam 12], [bijnaam 13], [bijnaam 14]/[bijnaam 2] en [bijnaam 15]. De in het proces-verbaal gegeven onderbouwing kan echter naar het oordeel van de rechtbank deze conclusie niet dragen. Daartoe overweegt de rechtbank dat de in het proces-verbaal opgenomen gegevens zonder enige context zijn gepresenteerd en op grond van die enkele gepresenteerde gegevens de gevolgtrekkingen van [verbalisant 1] niet zijn te maken. De rechtbank laat het proces-verbaal daarom buiten beschouwing.

Op dit punt aangekomen, staat de rechtbank voor de vraag of kan worden vastgesteld dat de persoon die schuilgaat achter de namen [bijnaam 7], [bijnaam 2], [bijnaam 8], [bijnaam 4] en [bijnaam 9] dezelfde persoon is als verdachte/[bijnaam 1].

Hierbij speelt een belangrijke rol of verdachte kan worden herkend op de beelden die op 5 april 2012 zijn gemaakt in het Mercure hotel in Amsterdam. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt.

Op 5 april 2012 om 19.04 uur vindt een telefoongesprek plaats tussen een nummer dat wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 2] en een nummer dat wordt toegeschreven aan medeverdachte [medeverdachte 1]. Uit dit gesprek blijkt dat zij [bijnaam 4] gaan ontmoeten op een 'mooie plek'. Later die avond ziet een observatieteam dat [medeverdachte 1] en [medeverdachte 2] in de lobby van het Mercure hotel in Amsterdam een ontmoeting hebben met twee onbekende mannen. Beelden van de beveiligingscamera van het hotel zijn opgevraagd. Op de verstrekte beelden zijn twee personen in de hotellobby zichtbaar. Op 30 mei 2012 zijn deze beelden op Curaçao getoond aan medewerkers van Bureau Narcotica Onderzoeken en van het onderzoeksteam Kospe. Twee van hen, [verbalisant 1] en [verbalisant 2], herkenden een van de twee op de beelden zichtbare personen als verdachte.¹¹ Op verzoek van de verdediging hebben deze functionarissen nadere vragen over de herkenning beantwoord. Uit deze beantwoording komt naar voren dat [verbalisant 1] verdachte meerdere keren op straat heeft gezien, maar nooit in persoon heeft gesproken. [verbalisant 2] heeft verdachte überhaupt nooit in levende lijve gezien en baseert zijn herkenning louter op een foto. Dit doet zonder meer afbreuk aan de zonder voorbehoud gepresenteerde herkenning. Daarnaast wordt de herkenning door [verbalisant 1] en [verbalisant 2] niet verbonden aan specifieke, onderscheidende kenmerken of gelaatstreken verdachte betreffend. Daar komt nog bij dat de rechtbank het proces-verbaal van herkenning door de verbalisanten van het Korps Politie Curaçao a priori met de nodige behoedzaamheid hanteert, nu de informatievoorziening vanuit de Curaçaose politie naar aanleiding van rechtshulpverzoeken in deze zaak deels is uitgebleven en om aan de rechtbank onbekende redenen aan een ander opsporingsteam is overgedragen. Daarom kan de gestelde herkenning door de verbalisanten [verbalisant 1] en [verbalisant 2] niet van doorslaggevend belang geacht worden.

De beelden in kwestie zijn op de terechtzitting voor de verdediging met behulp van een beamer op een groot scherm en voor de leden van de rechtbank op de computerschermen getoond. De rechtbank heeft waargenomen dat op deze beelden twee negroïde mannen te zien zijn, waarvan de voorste man een sterke gelijkenis vertoont met verdachte. De rechtbank is echter niet tot een 100% herkenning gekomen, nu de beelden daarvoor onvoldoende details van het gezicht en/of andere kenmerken tonen.

Ook wanneer de geconstateerde sterke gelijkenis wordt gecombineerd met de omstandigheid dat is gebleken dat verdachte op 7 april 2012 vanuit Brussel naar Jamaica is gevlogen, is dit onvoldoende om met zekerheid te kunnen zeggen dat verdachte op 5 april 2012 bij de ontmoeting in het Mercure hotel in Amsterdam was. De gesprekken die medeverdachte [medeverdachte 3] die dag voert met onder meer medeverdachte [medeverdachte 1] en waarin wordt gesproken over een '[bijnaam 10]' en/of een '[bijnaam 16]' die naar België gebracht moesten worden, maken dit niet anders.

Ook overigens ontbreken bewijsmiddelen die een rechtstreeks verband aantonen tussen verdachte en de door het onderzoeksteam aan hem toegeschreven bijnamen en pingnamen.

Met name ontbreken verklaringen van medeverdachten, nu deze vrijwel allemaal zowel in het vooronderzoek als ter terechtzitting hebben gezwegen. De enige uitzondering hierop is medeverdachte [medeverdachte 9]. [medeverdachte 9] verklaart weliswaar over een [bijnaam 1] die hem geld zou hebben geboden om een beoogd slachtoffer voor een liquidatie te 'lokken' (zaaksdossier B9), maar uit zijn verklaringen komt naar voren dat hij verdachte niet persoonlijk kent en hem niet herkent van een foto en zijn informatie over '[bijnaam 1]' 'van de straat' heeft. De rechtbank is daarom van oordeel dat de verklaringen van [medeverdachte 9] niet kunnen bijdragen aan het bewijs voor betrokkenheid van verdachte bij de hem ten laste gelegde feiten

conclusie

Bij deze stand van zaken kan de rechtbank de vraag of kan worden vastgesteld dat de persoon die schuilgaat achter de namen [bijnaam 7], [bijnaam 2], [bijnaam 8], [bijnaam 4]

en [bijnaam 9] dezelfde persoon is als verdachte/[bijnaam 1], niet bevestigend beantwoorden. Dit betekent dat de laatste schakel in de keten die verdachte kan verbinden met de hem ten laste gelegde feiten, ontbreekt. Zonder deze schakel kan geen deugdelijke bewijsconstructie worden opgebouwd. Verdachte dient daarom van de gehele tenlastelegging te worden vrijgesproken.

5. Beslissing

De rechtbank:

Verklaart **niet bewezen** wat aan verdachte onder **1 primair, 1 subsidiair, 2 en 3** is ten laste gelegd en **spreekt hem daarvan vrij**.

Samenstelling rechtbank en uitspraakdatum

Dit vonnis is gewezen door

mr. P.H.B. Littooy, voorzitter,

mr. S.I.A.C. Angenent-Bakker en mr. E.M. Devis, rechters,

in tegenwoordigheid van de griffiers mr. F. van den Brink en A. Helder,

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 6 maart 2014.

¹ De rechtbank verwijst in de navolgende voetnoten telkens naar het digitale dossier en haalt daarbij de PDF-paginnummers aan van het volledige proces-verbaal (en derhalve niet enkel het relaas proces-verbaal) betreffende het zaaks-, dan wel persoonsdossier dat in de noot genoemd wordt. Waar dit anders is, wordt dit expliciet vermeld.

² B6-236 en 238

³ B9-401 en 403

⁴ B13-99

⁵ B1-110

⁶ B6-49

⁷ B1-20

⁸ D1/126m&nSv, bijlage 70 - p 3 en 4

⁹ Aanvulling II, verwijzingen, bijlage 21

¹⁰ Aanvulling II, verwijzingen, bijlage 20

¹¹ Aanvulling II, verwijzingen, bijlage 39, Aanvulling II, bijlage 11 en aanvullend proces-verbaal verbalisanten [verbalisant 3] en [verbalisant 4] d.d. 13 november 2013 (nagekomen stuk)
